



Sygn. akt V KK 115/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **D. B.**,
obwinionego z art. 121 § 1 k.w.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 30 marca 2022 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Ż.
z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt II W (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Ż. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

D. B. został obwiniony o to, że w dniu 6 grudnia 2019 r., w Ż., jadąc pociągiem na trasie Ż. – W., po raz trzeci w ciągu roku wyłudził przejazd kolejną na szkodę P. S.A., pomimo nieuiszczenia nałożonej na niego dwukrotnie kary pieniężnej, określonej w taryfie za jazdę bez biletu w dniu 20.07.2019 r. i w dniu 25.07.2019 r., tj. o wykroczenie z art. 121 § 1 k.w. Sąd Rejonowy w Ż. wyrokiem nakazowym z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt II W (...), uznał obwinionego za

winnego zarzucanego mu wykroczenia określonego w art. 121 § 1 k.w., za które wymierzył mu karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w miesiącu.

Wobec niewniesienia sprzeciwu przez żadną ze stron wyrok ten uprawomocnił się w dniu 10 czerwca 2020 r. (k. 19v).

Pismem z dnia 15 marca 2022 r. Prokurator Generalny wniósł kasację od ww. wyroku na korzyść obwinionego, w zakresie orzeczenia o karze. Podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego – art. 20 § 1 k.w., polegającego na wymierzeniu D. B. za popełnienie przypisanego mu wykroczenia z art. 121 § 1 k.w. kary dwóch miesięcy ograniczenia wolności, podczas gdy zgodnie z normą określoną w art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności mogła być orzeczona jedynie w wymiarze jednego miesiąca ograniczenia wolności. Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Treść tego przepisu nie pozostawia wątpliwości co do tego, że kara ta stanowi przykład sankcji bezwzględnie oznaczonej. Ustawa nie wprowadza żadnych wyjątków, które pozwalałyby na miarkowanie okresu tej kary. (*zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 23 marca 2021 r., V KK 86/21, LEX nr 3150713, z dnia 24 października 2018 r., V KK 473/18 ; LEX nr 2573402, z dnia 23 kwietnia 2015 r., II KK 94/15, LEX nr 1681880*). Jak zauważa się w literaturze: „miesiąc należy traktować jako treść kary ograniczenia wolności, a nie podstawę jej wymiaru” (J. Wojciechowski, w: *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, red. J. Lachowski, Warszawa 2021, teza 3 do art. 20 k.w.).

W świetle powyższych uwag jako oczywiste jawi się to, że wymierzenie obwinionemu kary ograniczenia wolności w wymiarze 2 miesięcy stanowi rażące naruszenie art. 20 § 1 k.w., prowadzące do orzeczenia kary w wysokości nieprzewidzianej w ustawie. Konieczne stało się zatem uchylenie zaskarżonego

orzeczenia w zakresie orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu w Ż. do ponownego rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.